

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 19-3-2014

Josep Martin Beca

Josep Martín Beca amb NIF 35031477Q, com a president de la Comunitat de propietaris del c/ Laureà Miró, 322 (Cantonada c/Nord)

En relació a la permuta de la finca situada a la confluència c/Nord – Andreu Amat i com no se'ns ha contestat per escrit a la instància presentada a l'Ajuntament d'Esplugues en data 13-1-2014, Nº D'ENTRADA 20140000245. Número de registre: 2013-2046.

En la que sol·licitàvem:

- **Que no s'executi l'obra en aquesta ubicació i es faci en un lloc més adient.**
- **Que ens argumentin perquè uns veïns han estat consultats i d'altres no.**
- **Perquè valoren que les sensibilitats i possibles molèsties ocasionades als veïns, són diferents depenent de la zona del municipi a considerar.**

PREGUNTA PER A TOTS ELS GRUPS POLÍTIQS I REGIDOR NO ADSCRIT

- **Qui són els terminis de resposta de les instàncies?**
- **Són conscients de que en un període breu de dues setmanes, s'han recollit al voltant de 700 signatures per part del veïnat que mostra la DISCONFORTAT amb la instal·lació proposada?**

El senyor Giner diu:

“Bé, sobre el termini que comentava el senyor Figueras, a nosaltres no ens consta, no ens consta exactament així. I jo em remetria també a la mateixa pregunta, l'ampliaré una miqueta. Concretament el que marca aquest període, aquest termini, és l'article 35 de la Llei de règim jurídic i procediment administratiu comú, concretament és la famosa Llei 30, de 26 de novembre. Les al·legacions han de ser considerades per l'òrgan competent al moment de redactar la proposta de resolució. Per tant, no es pot impugnar res que no hagi estat acordat, en un sentit o en un altre, perquè no s'ha produït aquest acte administratiu. I per tant, torno altra vegada a reafirmar-me amb el que he comentat abans en aquest sentit: si no hi ha acte administratiu, doncs no hi ha l'obligació de contestar cap mena d'al·legació. Article 35 de la Llei 30, que és una llei que regula el procediment jurídic de les administracions públiques.

Edi Rovira

1.- En el carrer Àngel Guimerà 12, està la Clínica Dental Esplugues que ha fet una reforma total del local i ha adaptat l'entrada per persones de mobilitat reduïda. Jo són un client de fa molt de temps i abans els hi protestava per l'esgraó, ara que han eliminat l'esgraó no puc entrar amb la cadira perquè hi ha un banc que ho impedeix.

Els hi demano, que aquest banc tant llarg el canviem per un més curt i el posin més a la dreta deixant lliure l'entrada.

Espero que els meus problemes tinguin solució.

Bé, doncs això ho considerarem amb el regidor de barri, i si realment hi ha algun tipus de molèstia, no hi haurà cap mena d'inconvenient a poder-lo canviar i posar-ne un d'individual, o bé treure aquest banc per facilitar l'accessibilitat.

Maria Jesus Sinfreu

Quines mesures pren l'Ajuntament per lluitar contra la corrupció?

En aquest sentit, nosaltres la contesta que tindríem d'una manera molt clara és la següent Miri, lluitar contra la corrupció, que en aquests moments està en boca malauradament de la ciutadania, per comportaments evidentment desgraciats per part de determinats polítics, seria la següent: el que fem nosaltres és aplicar la normativa vigent. Aquesta seria la primera mesura per lluitar contra la corrupció, aplicar la normativa vigent.

La segona seria vetllar, evidentment, per l'efectivitat de tots els controls que marca la llei. Nosaltres, tots els actes nostres estan sotmesos a control, la llei marca quins són els procediments de control, hi ha uns senyors, que en aquest cas són l'interventor i el secretari, que tenen l'obligació de controlar que els actes administratius s'adeqüin a la llei. Però no solament han de controlar que s'adeqüin a la llei, sinó que han de controlar que tot el procediment s'adeqüi a la llei. I en darrer cas, si hi ha algun tema en desacord, són els tribunals els que intervenen. Per tant, aquesta seria una segona mesura que aplica aquest ajuntament. I en definitiva, jo crec que un bon munt d'ajuntaments.

L'aplicació de mesures de transparència seria un altre dels aspectes. Fa poc l'alcaldeessa, en el torn de precs i preguntes, donava compte de l'entrega a l'ajuntament del reconeixement del segell de transparència informativa. Bé, doncs aquest, el de la transparència, és un mecanisme, diguem-ne, on l'ajuntament es despulla davant la ciutadania, en aquest cas al web municipal, i publica, penja la informació d'aquests quaranta-un indicadors, que no els hem elaborat nosaltres sinó que els ha elaborat la Universitat Autònoma de Barcelona a través d'experts, i en complir tots els requisits, i nosaltres donar compte d'aquesta informació, hem obtingut el 100 per cent de compliment

d'aquests indicadors. Som un dels tres ajuntaments de Catalunya, dels 947 ajuntaments de Catalunya que ha obtingut el 100 per cent d'aquests indicadors. Per tant, en aquest sentit, la transparència ajuda en definitiva a donar compte dels actes que fa l'ajuntament.

Una altra mesura, quina podria ser? Doncs en el tema de la contractació. A la contractació, hi ha una llei que marca quin és el procediment per a la contractació, i diu: «Miri, amb els contractes menors no és necessària la concurrència, o la publicitat.» Nosaltres sempre demanem tres pressupostos com a mínim, encara que no hi hagi aquesta obligatorietat. I després, també pengem en el perfil del contractant, encara que no sigui obligatori, una oferta perquè tothom que vulgui es pugui presentar. És una altra manera, donar publicitat i concurrència a les actuacions de contractació.

La participació. Això que estem fent ara, per exemple, és una mesura de transparència. La participació en els consells sectorials, de gent gran, de joventut, és una altra mesura de transparència. El capítol de precs i preguntes, el que ha preguntat la senyora Sinfreu en aquest moment, doncs és una altra mesura de transparència. Tot això ajuda, doncs, a la participació, i per tant ajuda a què l'ajuntament treballi d'una manera molt clara de portes obertes cap a la ciutadania.

I per altra banda, qualsevol qüestió que es demani, l'ajuntament –aquest ajuntament concretament– fa el possible per complaure i entregar aquella documentació. Sempre que estigui en un període de temps normal, no com abans ha passat: «Digui'm de l'any 2011, 2012, 2013, fa dos dies, totes les inversions que ha fet l'ajuntament.» Home, jo no puc saber-ho això. No podem paraitzar els serveis municipals per donar resposta a aquesta pregunta, això necessita d'un temps. I en aquest sentit jo crec que les mesures que utilitzem nosaltres han estat reconegudes amb un acte, precisament ahir, amb l'assistència de la vicepresidenta del Govern de la Generalitat, que va ser qui va entregar aquest reconeixement a l'ajuntament per complir el 100 per cent dels objectius de transparència informativa.

I jo no diria pas res més.”

La senyora alcaldessa diu:

“Ah, si se'ns ha passat alguna cosa, la revisem.”

La senyora alcaldessa diu:

“Ho miro, ho miro. Aquesta última era?”

La senyora alcaldessa diu:

“Doncs esperem un moment. Si tothom vol contestar... Si no, doncs és el senyor Comellas que demana la paraula per fer-ho.”

La senyora alcaldessa diu:

“Doncs, a nosaltres ens constava malament. Sí, sí, pregunta per al ple, es pot interpretar de les dues maneres. Per tant, cap problema –cap problema. No especifica que sigui per a l’equip de govern, és al ple, i clar...”

El senyor Giner diu:

“A veure, jo no vull ser pesat i avorrir-los a vostès, però clar, aquí cadascú juga el seu paper. Això és com un partit de futbol, oi?, a diverses bandes, on hi ha no dos equips sinó que hi ha cinc, i cadascú vol marcar els gols en la porteria contrària. Bé, jo ja ho he explicat sobradament, no em repetiré. Aquest web que deia el senyor Pons nosaltres la tenim, complim el 100 per cent dels indicadors aquests de transparència. Som el tercer ajuntament de Catalunya que els compleix, torno a repetir-ho, per tant, hi ha 944 que no, d’aquests 947, i fem un esforç per intentar donar la màxima participació en aquest sentit.

Segurament per a alguns de vostès mai és suficient, però els asseguro que tenim realment la voluntat de fer-ho. Sabem que estem aquí per servir la ciutadania, sabem que estem aquí per escoltar la ciutadania i sabem que estem aquí per intentar fer les coses ben fetes. I la llei a més ja estableix, com hem comentat abans, els mecanismes perquè sigui així.”

La senyora alcaldessa diu:

“Ara sí, crec que hem acabat el torn de preguntes per escrit. Passaríem al torn oral. Llavors, el primer, segons el ROM, són els presidents o presidentes de les associacions de veïns presents avui aquí en el ple, que hauran d’expressar la seva voluntat de formular alguna pregunta. Bé, els que en són presents no desitgen demanar la paraula, els presidents o presidentes d’associacions de veïns, no de comunitats de propietaris, per si hi ha alguna confusió, les gudament inscrites en el registre.

I ara sí, passem ja a la part final de la formulació de preguntes en oral, i com saben m’agrada llegir –si el trobo, perquè el tenia preparat però ja l’he perdut. Doncs sí. Diu: «Finalment, el president o presidenta del ple autoritzarà la formulació d’intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió, amb una durada màxima de trenta minuts. Es podrà formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà una durada màxima

d'un minut.» Bé, jo crec que amb això és suficient per poder ara obrir aquest torn de paraules.

Molt bé, crec que les tenim totes. I si ens hem equivocat, doncs ho podem corregir o ho podem ampliar: el senyor Ricard Oliveras, el senyor José Fernández, Jordi Raventós, el senyor Julián Carrasco, la senyora Teresa Carbonell, el senyor Enric Vilaseca, el senyor Joan Vilalta, la senyora Isabel Almató i la senyora Anna, és el nom del que me'n recordo, del cognom em disculpa, però... Coll. Sí senyora, cada vegada tinc menys neurones, m'ha de disculpar. El nom se m'ha quedat i el cognom em costa una mica.

M'he deixat alguna persona que desitgi intervenir avui? Molt bé, doncs donem inici. (*Veü de fons*) Havia demanat la paraula, o... (*Veü de fons*) No passa res, l'afegim. És que em semblava que no l'havia aixecat, el dit. El seu nom? Javier Capote. Molt bé, doncs amb això, ara sí, ja podem començar. Llavors, començarem amb l'ordre que hem llegit, que és l'ordre també amb què hem agafat les paraules i, per tant, és el senyor Ricard Oliveras qui ara té la paraula, i em dirà si vol fer una o dues intervencions. Bé, sap que té un minut.”

El senyor Oliveras diu:

“Bé, bon vespre a tothom. Només volia fer una pregunta referida a una informació que va sortir a *el Periódico*, respecte a un acord que va fer l'Ajuntament d'Esplugues amb la Universitat de Barcelona respecte dels horts urbans. Vull recordar que aquests horts urbans es van aprovar en un ple municipal, mitjançant una proposició ciutadana que va presentar l'Associació de Veïns i Veïnes d'Esplugues. No n'hem estat informats, no n'hem estat avisats, voldria saber, doncs, si ens poden fer cinc cèntims, si ens en faran cinc cèntims algun dia, i en què consisteix el tema, si varia la proposta respecte a la que havíem sol·licitat, si és una altra la intenció, no ho sé. En tot cas no ens hi havia dit res fins ara, que jo sàpiga.”

La senyora alcaldessa diu:

“El senyor Fernández té la paraula. Senyor Fernández, té una o dues qüestions? Té un minut.”

El senyor Fernández diu:

“Bueno, pues yo le quería preguntar..., yo le quería preguntar a todos los grupos políticos aquí presentes, les quería plantear lo siguiente, sobre todo a los portavoces, todos los portavoces de los grupos políticos. Señores, en Can Clota hay un casal de avis, de la tercera edad. Hay tres centímetros para entrar

a ese local. Ya hace año y pico tuve una conversación con Sara, con Pilar Díaz hace dos años también tuve unas palabras allí, en la puerta del casal. Resulta que cuando llegan las elecciones, sean las elecciones que sean, sean europeas, municipales, como generales, las que sean, allí sí ponemos una tarima, ponemos una tarima para el día de las votaciones, exclusivamente y solamente para el día de las votaciones. Mi pregunta es: ¿Es que después de las votaciones no entran allí inválidos? Porque hoy mismo he entrado yo a un inválido. Ya no quiero entrar más.

Yo estoy dispuesto a hablar con Enrique, ya que es de Urbanismo, a hablar con los técnicos, con Sara, con el que haga falta, y sobre el terreno, sobre el terreno se ve, pero no quiero llegar a unas elecciones y que me pongan allí una tarima, que eso es un trasto, que hay miles de motivos y miles de cosas para hacer allí una pequeña rampa de tres centímetros, señores –de tres centímetros. Que no me digan a mí que hay forjado, que hay vigas, que hay... Eh, que el que diga que hay vigas, hay forjado y hay lo que ellos se quieran inventar, los técnicos de esta casa, le digo yo a Enrique que cuando quiera que me llame, vamos, lo vemos, y sobre el terreno se ve. Por lo tanto, solamente era eso. Que no valga solamente la tarima que ponen allí para las elecciones, sino al día siguiente también, que todos los días entra gente inválida.

Gracias.”

La senyora alcaldessa diu:

“Moltíssimes gràcies. El senyor Raventós. Té una o dues qüestions, senyor Raventós? Doncs té un minut per plantejar-la.”

El senyor Raventós diu:

“És una pregunta. Aviam, habitualment quan es presenta el tema el presenta vostè, senyora alcaldessa, i quan és una pregunta cap a vostè també la respon vostè, si no, normalment és el portaveu el que dóna resposta. Llavors m’ha sorprès avui que vulgueu normalitzar el tema de les dones, i llavors només ha parlat vostè, llavors, els homes ens deixa de racó. Per què no normalitzem més les coses, i voleu arreglar el problema les dones soles? Perquè llavors també nosaltres ens posem a la defensiva. Llavors, he vist que tota l’estona parlava vostè només i que el portaveu no ha dit res. Una cosa és quan l’han fet preguntes a vostè directament, però em sembla que el normal hagués sigut que també el senyor portaveu, l’Enric, hagués dit les coses.”

La senyora alcaldessa diu:

“(Veu de fons) Sí, sí, està prenen nota i després li contestem. Fantàstic. Un bon suggeriment.

El senyor Carrasco. Té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada.”

El senyor Carrasco diu:

“Bona nit. Bé, nosotros el otro día, la plataforma junto con la Asociación de Vecinos de La Plana, presentamos una propuesta ciudadana sobre el tema de las viviendas vacías de los bancos. Nos gustaría saber si ya se ha empezado a trabajar el tema, si tenéis un censo, medio censo, y en caso afirmativo, qué medidas se piensan tomar. Y la otra pregunta era también sobre el tema de la vivienda, que se habló también en el pleno de que se crearía un *consell* o una comisión de viviendas en Esplugues. Queremos saber si hay un calendario previsto o si ya tenéis hecha alguna historia, ¿no?”

Gracias.”

La senyora alcaldessa diu:

“La senyora Teresa Carbonell. Senyora Carbonell, té una o dues qüestions? Doncs, si té una, té un minut per plantejar-la.”

La senyora Carbonell diu:

“Una és per al senyor Enric Giner. El senyor Enric Giner ha dit que si els veïns no volem no es farà el tanatori al carrer Nord cantonada Andreu Amat. Els veïns de la zona no el volem. No el volem com es demostra amb les al·legacions i signatures que s’han presentat. Llavors, apel·lant a la transparència de la que tenim tants premis, i servei a la ciutadania que abans heu comentat, de la que fa gala aquest ajuntament, quin dia teniu previst donar-nos la resposta administrativa a aquest problema? Aquesta és la primera.

La segona és per a la senyora alcaldessa. Senyora alcaldessa, vostè ha dit – també el senyor Giner, però vostè també– que si el tanatori es fa en terrenys municipals, no hi haurà crematori. Quan aquests terrenys passin a l’empresa privada i compleixin tots els requisits, com legalment assegura vostè que això ho farà complir, si els terrenys ja no són del poble, sinó que passen a privats i per tant tenen tots els drets de la privacitat?”

La senyora alcaldessa diu:

“El senyor Enric Vilaseca. Senyor Vilaseca, té una o dues qüestions? Doncs en té un minut per a cada.”

El senyor Vilaseca diu:

“La primera és sobre el tanatori. Tot i que en la reunió que vàrem fer el dia 21 de febrer amb els representants de tots els grups que estem afectats, ens van avançar que l'ajuntament havia desistit definitivament de fer la instal·lació del tanatori en els terrenys de l'ajuntament. Això ens ho van dir. Ara aquí no m'ha semblat, en l'explicació que ha fet el senyor Giner, que això sigui així. M'agradaria que m'ho contestés.

La segona pregunta és per al regidor del PP. Per què defensa vostè tant la instal·lació del tanatori? És que hi té algun interès vostè?”

La senyora alcaldessa diu:

“El senyor Joan Vilalta té la paraula ara. Senyor Vilalta, té una o dues qüestions?”

El senyor Vilalta diu:

“Una pregunta i dos aclariments, per al senyor Roger Pons i...”

La senyora alcaldessa diu:

“Bé, uns aclariments. Té un minut, i per a la pregunta un altre minut.”

El senyor Vilalta diu:

“La pregunta és per al senyor Enric Giner. A la contesta del regidor portaveu de Convergència i Unió sobre el tema de les al·legacions, la veritat és que no li he entès gaire bé la seva resposta. Jo crec que ho he entès malament, però he arribat a entendre que contestaran les al·legacions aprovant les al·legacions o rebutjant-les, depenent de si arriben a un acord amb la empresa o si no. Bé, he entès això.

I després un aclariment per al senyor Roger Pons. Una mica és dir que el barri de la Mallola, amb la Benavent, les cases de Magdalena Amigó, Laureà Miró i carrer Nord són més de cinc-centes famílies, deixant de banda ja les escoles i l'institut, i cinc-centes famílies com a mínim són dues mil persones. Hem recollit set-centes signatures, i crec que en podem recollir algunes més, però són bastantes i no crec que sigui qüestió de riure.

I per al senyor Ortega, li vull una mica dir que nosaltres no solament estem en contra del tanatori, sinó que estem en contra de la manera en què se'ns està imposant aquest tanatori. O sigui, a nosaltres se'ns ha creuat un greuge comparatiu respecte a uns altres veïns, i creiem que hi ha unes circumstàncies, unes irregularitats al nostre entendre, que s'està venent un terreny municipal a una empresa privada per posar un tanatori. O sigui, no tan sols és el tanatori, sinó que és la forma i la manera en què s'està portant aquest tema. Llavors..., res més. És un aclariment.”

La senyora alcaldessa diu:

“És un aclariment?”

El senyor Vilalta diu:

“Sí. A veure, perdó –perdó. Nosaltres amb aquest aclariment resulta que estem agreujats, i inclús ens estem plantejant portar al Síndic de Greuges el tema, perquè veiem que no hi ha una resposta ràpida per part de l'ajuntament.”

La senyora alcaldessa diu:

“La senyora Almató té la paraula. Senyora Almató, una o dues qüestions? Té una o dues qüestions, senyora Almató?”

La senyora Almató diu:

“Una –una.”

La senyora alcaldessa diu:

“Doncs té un minut per plantejar-la.”

La senyora Almató diu:

“Com ja saben, habitualment els soldats d'aquí, de la caserna de Pedralbes, fan exercicis físics, fúting, o corren, amb diferents robes esportives, i si no recordo malament, al febrer- març del 2012 es va aprovar aquí una moció en el sentit que no podien fer exercicis militars. Aquest passat dia 11 o 12 de març, no sé exactament si l'11 o 12 de març, des de l'escola Isabel de Villena alumnes van veure com persones vestides amb robes d'estil militar feien exercicis a prop de l'escola Isabel de Villena, i una d'aquestes persones portava un fusell. La pregunta és: des de l'ajuntament, tenen coneixement d'aquests fets? Se'ls han comunicat a algú?”

La senyora alcaldessa diu:

“La senyora Anna Coll té ara la paraula. Senyora Coll, té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada.”

La senyora Coll diu:

“Doncs bé, des de la CUP d'Esplugues de Llobregat volíem saber quan podríem disposar dels contractes de serveis externalitzats o amb gestió indirecta que vam demanar per correu electrònic el 10 de gener, per instància el darrer ple, després el 18 de febrer en una reunió amb l'ajuntament, en un altre correu electrònic el 12 de març, i en una reunió amb el secretari el dijous passat, on se'ns va confirmar que se'ns enviarien dilluns o dimarts passat, i encara estem esperant-los.

I després, en referència a l'argument que s'ha utilitzat per respondre de la legitimitat per representació dels regidors i del consistori, recordem que a les últimes eleccions municipals del 2011, la participació d'aquest poble va ser del 52,82 per cent, dels quals el PSC va treure un 39,41 per cent, el PP 18,32 per cent, CIU un 12,93 per cent, Iniciativa un 12,05 per cent, i Esquerra un 5,02 per cent. I en particular, el PP va treure 3.277 vots, que no arriba a representar ni el 10 per cent del cens d'aquest poble.”

La senyora alcaldessa diu:

“Sí, doncs ara ja és la darrera intervenció, el senyor Javier Capote, que ens demanava la paraula, per una o per dues qüestions, senyor Capote? (*Veure de fons.*) Doncs diguem que és per a dos, no? Un minut per a cada.”

El senyor Capote diu:

“Bueno, buenas noches. Recientemente en el Parlamento de Cataluña ha habido un debate monográfico sobre el tema de la pobreza, y no sé si eso se ha hecho en algún ayuntamiento más o no. Es una cosa totalmente traspasable, que aquí se podría tocar, y hago una proposición, porque hay gente que lo está pasando muy mal. El tema de la pobreza es muy importante. Hay gente que se está quedando sin hogar. Hay gente que al quedarse sin hogar no tiene medios para pagar la luz, que también merecería un apartado, otra moción y otro debate. Hay gente que... O sea, lo del Parlamento de Cataluña parece ser que ha quedado en intenciones, en buenas intenciones y tal, pero estaría bien dotarnos de un plan de actuación ante esto, porque, como digo, hay gente que lo está pasando fatal, y más allá del partidismo y los colores, hay muchos ciudadanos que necesitan que se haga algo al respecto.”

La senyora alcaldessa diu:

“A veure, entenc que hi ha alguns grups que se senten interpel·lats i, per tant, doncs, farem l'ordre habitual per respondre. Jo crec que cadascú sap quines són les qüestions que li pertocuen i, per tant, doncs ordre de menor a major, en funció de les qüestions per les quals han estat interpel·lats.”

La senyora alcaldessa diu:

“No, anem a veure –anem a veure. El portaveu donarà la seva opinió, que se li ha demanat, o si més no....”

La senyora alcaldessa diu:

“... si li ha explicat, donarà la seva opinió, ens agradarà o no, estarem d'acord, estarem en desacord, però ell l'ha de poder donar en silenci, i per a això tenim els mecanismes, perquè cadascú en el seu moment pugui parlar. I ara li toca al senyor Ortega.”

La senyora alcaldessa diu:

“A veure, no podem entrar en debat. Jo crec que el senyor Ortega sap perfectament que la petició inicial –i ho sabem tots, almenys els que ens preocupem per aquests temes, que són assumptes públics– no era aquesta, i per tant, deixem que s'expressi.”

La senyora alcaldessa diu:

“No, a veure, posem una mica d'ordre, perquè...”

La senyora alcaldessa diu:

“Senyor Vilalta, no pot intervenir, ho sap, em sap greu, és que és el format. Senyor Ortega, li demano un moment, per aclariments. No pot, perquè sap com funciona això i no pot. I, que en acabar, si vol acabar de matisar alguna cosa, segur que el senyor Ortega estarà encantat de poder fer-ho. Que del tema del tanatori podem parlar sobradament quan es produeixi aquesta reunió, que per cert ja es va convocar i va ser a petició dels veïns, que es va ajornar, però ja s'havia convocat un altre dia i ara també ho explicarà. I per tant, si els sembla, podem ajornar aquest tema, parlar-lo amb tota tranquil·litat en una taula, perquè aquí, aquest format no ens dóna per dir tot això que nosaltres voldríem. I no voldria el greuge que nosaltres puguem expressar-nos molt, i els veïns tenen el format que tenen i no poden expressar-se gaire. Per tant, millor en una taula, que tothom pugui tenir total oportunitat amb plena igualtat.”

La senyora alcaldessa diu:

“Jo crec que ara sí que ja podem acabar amb l'equip de govern donant resposta a totes les preguntes que encara queden pendents.”

El senyor Giner diu:

“Sí. A veure si sóc capaç de seguir el fil ara, i si no em disculpen. El senyor Ricard Oliveras plantejava el tema dels horts urbans. Això va ser, efectivament, una proposta ciutadana. Jo recordo que ens vam veure i vam parlar del tema de la UB, que estàvem en negociacions, que hi havia una possibilitat de tenir fons europeus, que això es produiria segurament abans de Setmana Santa i podríem decidir aproximadament si això seria possible via fons europeus o no. També va ser una condició que vam col·locar en el Pacte d'aprovació dels pressupostos. En aquest cas, vam acordar-ho amb Iniciativa per Catalunya, també aquest tema. El que hem fet és seguir aquest camí, i llavors el que hem signat és – hi hagi fons europeus o no hi hagi fons europeus– un acord amb la UB perquè faci els estudis per a la implantació d'aquests horts urbans. Estudis amplis per analitzar el lloc, les funcions, els col·lectius als quals s'han d'adreçar, etcètera, i aquest ha estat el primer pas. Però jo sí que recordo que vam tenir una reunió amb vostès, vam parlar d'això i els vam explicar aquest tema de la Universitat de Barcelona.

Al senyor Fernández. Bueno, lo que haremos será ir con la concejal de barrio y miraremos ese planteamiento, y con los técnicos. Claro, yo no soy técnico y no

puedo dar explicaciones técnicas sobre si afectaría a la caja del parquin o no afectaría a la caja del parquin, porque no tengo la competencia ni tengo los conocimientos para ello. Pero, sí, sí, iremos a verlo con la concejala de barrio, Montse Zamora, y los técnicos, y veremos a ver en todo caso qué se podría hacer. Los locales muchas veces tienen la configuración que tienen, y son así. Pero bueno, lo podemos mirar.

En cuanto al señor Jordi Raventós..., que parlava de la moció, que només ha parlat l'alcaldeessa i tal. Bé, si s'hi fixa, s'acostuma a fer des d'aquest mandat que les preguntes que van adreçades a un regidor que té la competència, doncs contesta el regidor. En aquest cas l'alcaldeessa, a més a més de ser la presidenta del Consell de Dones, és la regidora de les dones, i per tant, qui millor per presentar aquest tema? Jo subscriu tot el que ha dit perfectament, com segurament també ho han subscrit vostès, quant al contingut de la seva explicació respecte de la moció.

Quant a la de Julián Carrasco, la pregunta que plantejava, doncs jo li diria al senyor Sanz, que té la competència en habitatge.”

El senyor Sanz diu:

“Bé, sobre la moció, sí, evidentment, efectivament estem treballant. Tenim el cens dels habitatges que són propietat en aquests moments d'entitats financeres d'Esplugues, o bé de les seves derivades, diguem-li empreses immobiliàries, diguem, per tant, que es poden donar els dos casos. Per tant, ja tenim el cens. I tal com deia la moció que es va presentar, el primer que hauríem de treballar és l'intent i promoció de posar-nos en contacte amb elles per tal que cedeixin aquests habitatges i els posin en lloguer. Per tant, el que estem fent en aquest moment precisament és, veient el que feien també altres municipis, estem fent la proposta, estem redactant un conveni per oferir-li a les entitats quan ens trobem amb elles, perquè si els veiem i els hi diem: «Escolti, cedeixi l'habitatge», li he d'oferir en quines condicions o com ho volem gestionar. Aquesta era la primera part, diguem-ne. Les sancions era, si al final no ens fan cas, doncs bé, posarem les sancions, però si de primeres ho fan, benvingut sigui, perquè jo... Sempre hem defensat que el que ens interessa és tenir aquests habitatges disponibles. La sanció, doncs mira, si l'hem de posar la posem, però el que realment volem és que aquests habitatges estiguin disponibles. Per tant, aquesta és la primera acció, i el que li deia, tenim el cens i ara estem treballant en aquesta proposta de redactat.

I en la tercera part, en aquest sentit sí que en la moció parlàvem de la participació, i per tant, nosaltres els cridarem en el moment en què tinguem la cosa estructurada, per parlar sobre el tema i veure quin és el camí que seguim. Però, de moment, per això, vull dir, els primers passos són tenir el cens i treballar en aquesta proposta de conveni.”

El senyor Giner diu:

“Sobre la pregunta de la senyora Teresa Carbonell, sobre el tema del tanatori, i que jo havia comentat que no es farà. Jo em reafirmo en nom del meu grup en què el que vaig dir en aquell moment, i poden revisar les actes del ple, allà està perfectament recollit, i en algun escrit que jo mateix he penjat a la pàgina del Facebook, que vostès tenen donant resposta o aclarint alguna de les coses que ens comentaven. Mirin, l’ajuntament, i torno a repetir-ho en nom del meu grup, ni impulsarà ni promocionarà ni propiciarà la instal·lació d’un tanatori en un terreny municipal si no estan d’acord els veïns. També vaig dir que el que no podem fer nosaltres és anar en contra del que diu la llei. En aquest sentit, jo crec que hi ha hagut un debat ampli amb el que deia el senyor Ortega. I també vaig comentar que si l’ajuntament en el seu moment va provocar aquesta permuta era perquè pensem que és l’única manera, precisament, de vetar allò al que vostès tenen més por, que és el tema del crematori. Perquè ho podem fer-ho de diverses formes. Vostès, els ho torno a repetir una altra vegada, i ho dic públicament, i constarà en les actes, i per tant, serà fàcil de dir, no podré dir després que no ho he dit, sinó que ho he dit perquè constarà en les actes. Nosaltres el que podem fer, en tot cas, es que pensàvem realment que era una ubicació més adequada, realment pensem això i continuem pensant això, i segon, que era una forma molt clara d’impedir el tema del crematori, que era allò que a vostès més els preocupava aquí. També vaig dir clarament que si en un terreny privat es reuneixen les condicions adequades, nosaltres no podem impedir-ho, perquè el que no farem serà anar contra el que diu la normativa. Estem perquè es compleixi la normativa, ens agradi, o no ens agradi. I, per cert, el que tindrem també ara en aquests moments és, el dilluns tindrem una reunió amb l’empresa, que saben vostès que estava prevista abans, però que es va aplaçar perquè jugava el Barça, no? A alguns de vostès no els anava bé venir, i per això la vam passar a aquest dilluns a la una i mitja.

En definitiva, hi ha una reunió amb els representants veïnals, amb els grups polítics, que també estan convidats, amb el representant de l’empresa promotora, i també convidarem, evidentment, l’associació de veïns del Centre, que també li afecta, i per tant, alguna cosa haurà de dir, perquè està en el seu territori el tanatori que es proposava mitjançant aquest conveni. Tindrem aquesta reunió, i ens vam comprometre a això.

També es parlava del tema de les al·legacions, en quin moment s’haurien de resoldre. Miri, si no hi ha tanatori no s’han de resoldre, no hi ha resolució administrativa, no hi ha acte administratiu i no s’han de resoldre. Aquest és un tema que ha sortit durant tot el ple, en diverses intervencions per part d’algun grup polític, que jo he respost sempre en aquest sentit, article 35 de la Llei 30. Si no hi ha resolució administrativa que digui sí o no, no hi ha resolució d’al·legacions, d’acord?

L'altra pregunta, que tinc per aquí anotada, és la de l'Enric Vilaseca. Escolta'm, en el mateix sentit, Enric, en el mateix sentit que he respost al senyor Vilalta, perquè les dues són gairebé iguals, les dues intervencions en aquest sentit. Vilalta, estem d'acord amb què era la mateixa pregunta aproximadament, la que heu fet, no?

La Isabel Almató. Tu parles del tema dels soldats. Nosaltres, efectivament, vam aprovar una moció sobre la qüestió dels soldats, i aquest és un tema que es va parlar, jo ho recordo perfectament, al Consorci de Collserola, Patronat de Collserola, que el presideix el senyor Trias, l'alcalde de Barcelona. I allà es va parlar que era molt complicat prohibir això. I ja t'ho dic, perquè ho sabeu, que les autoritzacions per fer aquest tipus d'exercici les dóna directament el Patronat de Collserola i no la donem nosaltres. A partir d'aquí es va plantejar, es va traslladar, i el consorci va prendre una decisió: que no podia en aquest sentit..., no tenia motius o no tenia instruments legals per poder prohibir aquest tipus d'exercici militar, en aquest cas de la caserna del Bruc, concretament.

La senyora Anna Coll. Bé, tot aquest recorregut és així, no? He rebut un correu aquesta tarda, i he quedat sorprès, perquè hi havia el compromís d'entregar això entre dilluns i dimarts i no ho han fet. Jo m'he adreçat al secretari, que és l'assessor jurídic i el que havia d'entregar, doncs, còpia d'aquests contractes, i m'ha comentat que li ha estat impossible per un tema d'acumulació de feines, però que entre demà i divendres els posaria a la vostra disposició.

I després, el senyor Javier Capote. Bé, parla d'un tema que evidentment que és interessant i que és obligat. Tots estem molt preocupats per aquest tema. Hauria moltes coses a dir sobre el debat del Parlament. Nosaltres, exactament, no estem en la mateixa posició que el que finalment es va acordar. És veritat que hi ha un empobriment general de la població, és veritat que hi ha una crisi econòmica galopant i que l'està pagant la gent que menys té i la que més pateix. Tot això és cert. Nosaltres agafem la seva reflexió, i també li vull dir que som, intentem posar nosaltres, com a govern municipal, per davant de tot les persones, –per davant de tot les persones. Per davant de l'economia o de les entitats financeres les persones, i que en tot cas les entitats financeres han d'estar al servei de les persones. Nosaltres al servei de les persones i no al servei de les entitats financeres. És un principi polític que el tenim molt interioritzat.

El que cal és, en tot cas, segurament fer accions que facin que aquests polítics que han fet tota aquesta sèrie de retallades que han afectat als sectors més dèbils de la població, hagin de, en algun moment, reconsiderar les seves polítiques econòmiques, les seves polítiques assistencials, socials, i per tant, el que creiem i entenem és que aquest és un debat que no acaba aquí ni molt menys, sinó que serà permanent, i és un debat que és un compromís per a nosaltres, per tirar cap endavant, per intentar que tot això que afecta la població arribi un moment en què li puguem donar la volta. I també esperem que en les eleccions es pugui..., tenim una bona oportunitat, eh?, a les eleccions europees

fer un míting és una bona oportunitat, perquè moltes coses es decideixen a Europa.”

La senyora alcaldessa diu:

“Bé. Sí, fem política els polítics. I dit això, tots hem fet política. Jo també faré una mica més de política, si em permeten, perquè he de donar resposta a una qüestió concreta que m’han formulat, però trobo que aquesta última qüestió era una qüestió molt important –molt important. I pot ser molt breument, però recordar que aquest ple –i si jo m’equivoco em podran corregir els companys regidors i regidores– es va fer a petició del PSC, d’Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa i la CUP,- si jo no estic equivocada, i si no em podran corregir-, al Parlament, perquè trobaven a faltar que potser la discussió estava en un determinat eix, en l’eix nacional, i era imprescindible poder parlar també de l’eix social. I va ser a petició, si no estic equivocada, d’aquestes tres formacions polítiques. Més que petició, va ser a instància d’aquestes tres formacions.

No vull explicar el que fem aquí, perquè ja ho expliquem sobradament. És veritat que aquí l’hem prioritzat moltes vegades, fins i tot conjuntament. Ho fa l’equip de govern, però en aquest sentit ens sentim acompanyats per la resta de grups municipals. Aquí prioritzem les polítiques socials dirigides a les persones, i segurament el que fem és insuficient en un moment com el d’ara. Però que, és cert que a diferència d’altres administracions, aquí podem dir que aquestes partides han augmentat, i que estem treballant, a més a més, de manera coordinada amb escoles, amb entitats, per poder detectar possibles casos de malnutrició, o de mala atenció.

Ara, segurament recollirem aquesta proposta important per fer, no sé si un ple monogràfic, però en qualsevol cas, no?, una trobada, si no és en forma del ple, per poder tenir una anàlisi encara més clara, poder difondre-la i poder sentir la complicitat que necessitem de la ciutadania per poder lluitar contra aquest problema d’ara. Perquè tenint en compte les xifres, ens diuen que el 21 per cent de les famílies es considera que està per sota del llindar de la pobresa. I per tant, efectivament, estem molt d’acord, i crec que era una reflexió molt pertinent que ens ha fet avui el veí.

I dit això, amb la senyora Coll jo em comprometo personalment a què abans que acabi la setmana vostès tinguin aquesta documentació. Si això no és possible per alguna raó material que jo ara pugui desconèixer, la trucaré personalment per explicar-li. Però jo em comprometo personalment a què vostè, i la seva formació, la que representa, puguin tenir això abans que acabi la setmana.

També a la senyora Almató li vull dir una cosa: elevarem aquesta queixa al patronat de Collserola, tot i que, efectivament, nosaltres no tenim competència

per poder evitar-lo, però sí tenim la possibilitat d'elevat la qüestió. I si els sembla bé també als companys i companyes del ple, l'Ajuntament d'Esplugues elevarà aquesta queixa al patronat perquè sigui recollida de nou. I estic convençuda que altres ajuntaments que formen part del patronat, com formem nosaltres, també ens acompanyaran en aquesta queixa. Perquè entenem que és necessari que l'exèrcit, s'hagi d'instruir i s'hagi de formar, però segurament el que no han de veure els nostres nens i nenes, els nostres fills i filles, són ni fusells ni armes. Per tant, pensem que no és la millor manera d'educar, i bé, tot és compatible si es fa en el lloc adequat, i el lloc adequat no és a la vora d'una escola. En això estem també completament d'acord. Per tant, si els sembla bé, i ho consultarem en Junta de Portaveus, podríem elevar d'una manera unànime aquesta queixa al patronat.

I per últim, la senyora Carbonell, que la resposta a més a més és molt clara. Hi ha formes d'evitat que es pugui allà instal·lar un crematori. Les hem explicades però segurament no ens hem explicat prou bé, i jo ho torno a fer ara. Una és recollir-ho en el mateix conveni. És a dir, amb una clàusula de revisió en cas d'incompliment, que això pogués revertir a l'ajuntament. S'ha de complir. Aquesta qüestió podria quedar recollida en el mateix conveni: la impossibilitat d'instal·lar un crematori. En cas d'incompliment, perquè: «No, però ja són privats i podran fer el que vulguin.» No, no ho podran fer, perquè a la clàusula podrà contemplar la reversió, com saben vostès que moltes vegades queden incloses en molts convenis. Però, hi ha una altra fórmula, també la vam comentar, que és la del planejament que prohibeixi de manera taxativa i clara que allà es pugui instal·lar un crematori.

Per tant, sense entrar en el contingut, sense entrar en els desitjos dels veïns i de les veïnes, aquí ja no entrem. Hi ha gent que està a favor, hi ha gent que és impassible, i hi ha gent que està en contra, i en això ja no entrem, perquè cadascú té els seus motius per posicionar-se o per tenir una determinada opinió. Però, això que acabo de dir no és una opinió, és una realitat, i seria una realitat en cas necessari, i la realitat és aquesta. Nosaltres tenim fórmules, són reals. Podem explicar el contrari, podem dir que això que expliquem no és cert, però són reals. Hi ha aquestes dues fórmules: una, recollir-la en el conveni amb aquesta clàusula, com deia abans, resolutòria de reversió; i l'altra és en el mateix planejament, que es poden prohibir una sèrie d'usos, i aquest seria el de crematori.

Bé, dit això, jo crec que he donat resposta, almenys de la preocupació del crematori, de quina seria la fórmula per prohibir la instal·lació d'un crematori, i per tant, jo crec que amb això sí que hem donat resposta a totes les preguntes plantejades i, per tant, agraiem molt la col·laboració de tothom.

S'aixeca la sessió. Moltes gràcies, i bona nit.